

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

» ENAKOPRAVNOST «

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto	\$5.50	
za 6 mesecev	\$3.00; za 3 mesece	\$1.50
Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexicu, za celo leto	\$6.00	
za 6 mesecev	\$3.25; za 3 mesece	\$2.00
Za Zedinjene države, za celo leto	\$4.50	
za 6 mesecev	\$2.50; za 3 mesece	\$1.50
Za Evropo, Južne Amerike in druge inozemske države:		
za 6 mesecev	\$4.00 Za celo leto	\$8.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

BESEDE POSTAJAJO DEJANJA

I.

Mi smo že opetovano naglašali veliko važnost del ameriškega pisatelja Louisa Adamiča, človeka našega rodu, ki je s svojimi književnimi deli obrnil neposredno nase pozornost vsega civiliziranega sveta, posredno pa je spravil tudi Slovence in ostale Jugoslovane na vidno mesto svetovne pozornice.

Meseca februarja je izdal Adamič poseben buletin, iz katerega posnemamo sledeče:

T-W-P v Beli hiši

Dne 13. januarja sem bil tri ure v Beli hiši. Povabilo je bilo izdano v zvezi z mojo knjigo "Two-Way Passage." Ob tej priliki sem govoril s predsednikom Rooseveltom, Mr. Churchillom in z Mrs. Rooseveltovo. Vsi trije so čitali to knjigo.

Ničesar si ne bi želel bolj, kakor če bi smel preko radia sporočiti celotno zgodbo tega izredno bogatega — in morda važnega — večera. (Kakor je znano, se razgovorov s predsednikom in njegovih odgovorov ne sme kvotirati. Opomba uredništva.) Rečem pa lahko svobodno samo toliko, da oni izmed nas v neoficijelnem svetu, ki smo zainteresirani v temeljno idejo "Two-Way Passage," lahko nadaljujemo z velikim zaupanjem naše prizadevanje pri ostalih Amerikancih, da se tudi oni seznanijo z njo.

Jaz sem si skoro gotov, da se bo vsaj del te ideje izkoristilo; kolikò od te ideje in pod čigavim vodstvom, to bo odvisno v veliki meri od nas, ki smo zainteresirani zanj in ki imamo možnost, da razodenemo svojo voljo onim, ki so na oblasti (poleg predsednika) in v vplivnem položaju, kakor tudi našim prijateljem in sosedom.

V svojem prvem buletinu sem povedal, da svoje ideje ne smatram za načrt, dasi jo ljudje označujejo s to oznako. To je generativna ideja, sugestija, predlog in migljaj približanja; to je zadeva, o kateri naj se razpravlja, katero naj se razkosa, ji to ali ono doda, izkratka, katero naj se na demokratičen način obdela. V ideji ni ničesar končnojavnega. Jaz sem jo predložil samo kot predmet kolektivne miselnosti za bodočnost.

Dne 27. in 28. januarja je časopisje na dolgo in široko poročalo, da je bil prvi ameriški vojak, ki je stopil v tej vojni v Evropi na kopno, mladenič Milton Henke iz Minnesote, čigar starši so se priselili iz Nemčije. Ali je bil zgolj slučaj, da je stopil vojak Henke prvi s parnika? Ali je bila to morda predsednikova ideja? Ali pa je morda kdo drugi v vojaškem poveljstvu čital knjigo "Two-Way Passage" ali mu je ideja sama po sebi dozorela?

(Opomba uredništva "Enakopravnosti": K tem Adamičevim vprašanjem si dovoljujejo sledečo opombo: Uredništvo Enakopravnosti je idejo o izkrcanju vojaka Miliona Henkeja, čim jo je sporočilo časopisje, takoj in popolnoma enako komentiralo, nakar smo čitali iste komentarje tudi drugod in jih slišali tudi po ameriškem radiu. Tudi mi smo tukaj po objavi te vesti vpraševali: Ali je bil zgolj slučaj, da je stopil med tisočeri ameriški vojak v severni Irski na kopno baš vojak, ki je sin v Nemčiji rojenih roditeljev, ali je bilo to določeno po načrtu ideje, ki jo razvija naš veliki Adamič v svoji knjigi "Two-Way Passage"? — Dalje: V uredniškem članku, v katerem smo razpravljali o zadnjem Adamičevem delu, smo izjavili, da so ideje tega dela po svoji koncepciji na prvi pogled morda fantastične, vendar pa tako svojevrstne in izvedljive, da smo prepričani, da bodo to delo čitali najvišji ameriški in drugi funkcionarji. Ob vsej svoji skromnosti izjavljamo, da smo na obe naši tedanji ugotovitvi upravičeno ponosni.)

Istočasno je časopisje poročalo, da vprašujejo ameriški vojak v Severni Irski, ki so sinovi v Ameriko priseljenih irskih staršev, svoje predpostavljene, kdaj jim bo mogoče obiskati domove svojih staršev v Južni Irski. Zakaj se je dalo tej zadevi toliko publicitete? Srečen sem v zavesti, da pri tem nekdo rabi svojo glavo. To je en način obdelovanja ubogega de Valere.

Vojak Henke in naši vojak, ki so sinovi irskih staršev, so že postali političen činitelj v razvijajočem se položaju. Dejstvo, da so ti vojak, ki nemskega in irskega po-

UREDNIKOVA POŠTA

NARODNA BORBA

Cleveland, Ohio. Oj bratje, bratje, kako je v vas; oj bratje, bratje, prišel je čas. Po bliskovito gre vseh živih dan kdor ga zamudi—ves klic zaman. Doživi ga le, kdor je pripravljen nanj.

Ta izrek je šel od ust do ust med borci prostovoljci, kladi-varji Jugoslavije v prvi svetovni vojni. Vse na svetu so zastavili, tudi svoje življenje, da je bila njih borba venčana z ciljem zmage.

Borbe za svoje pravice je naš narod tolkel stoletja, a danes se gre pa za naš obstoj. Slovenci, naš narod ima borbo na rokah, prvič kot ameriški državljani, še posebno pa kot najbolj teptani narod, če vzamemo v upoštevanje neznosne odnose naše primorskih Slovencev. Ponižanja in zaničevanja so neprimerna in širši svet ni smel vedeti o njih. Tisoči so zapuščali

zemljo, rodno grudo, da jo je posejil sovražni, zemlje lačni narod. Danes pa je prišel čas, ko to kriminalno postopanje obelodanoma svetu ter zahtevamo tudi mi svoje pravice. Naš narod doma je v ječi obsojen poginu. Samo mi tukaj lahko govorimo zanj in ako mi ne bomo, drugi tudi ne bodo.

Zato je v nedeljo, 8. marca sklican shod za vse Slovence, posebno Primorce, da pridejo in dajo duška svojim bolečinam za krivice, ki so jih in jih še trpi naš narod ob Primorju. Ko padejo svetovni tirani in se bo delila usoda našega naroda, moramo biti organizirani in pripravljene zahtevati novo Slovenijo, ki bo imela v svojem okrilju vse primorske Slovence.

Zato, branimo, bratje, biser domovine, da v žrelu tujca, zemlje lačnega ne izgine. M. I. Lah.

Slovenski predmeti na razstavi v muzeju abvala!

Dne 1. marca so se pričele narodnostne razstave v najstarejšem clevelandskem muzeju The Western Reserve Historical Society, 10915 East Blvd. and Hazel Dr., to je v bližini znanega umetnostnega muzeja v Wade parku. Izmed teh narodnostnih razstav je prva slovenska razstava, ki se je pričela v nedeljo. Razstava je odprta šest dni v tednu, ob ponedeljkih je zaprta. Na delavne dni v tednu je odprto od 10 ure dopoldne do 5 ure popoldne, ob nedeljah pa je muzej odprt od 2 do 5 ure popoldne.

Na tej razstavi je videti razne izdelke in umetnine iz starega kraja, kot slovenske čipke, ribniška lončena roba, narodne noče, slike raznih krajev Slovenije, mapa Jugoslavije z banovinami, itd.

Slovenska razstava se nahaja v sobi v drugem nadstropju muzeja in je razloženih blizu 300 predmetov.

Jako laskav opis te razstave je prinesel nedeljski The Cleveland Plain Dealer izpod peresa poročevalke v Women's section lista.

Večina slovenske razstave je zbirka Mr. in Mrs. Erazem Gorsheeta, 1116 E. 72 St., ki sta vse te stvari posodila muzeju za razstavo.

Med temi reči pa je tudi slovenska avba, ki jo je posodila Mrs. Anna Eršte, 6802 St. Clair Ave.; kos doma tkanega platna in miniatura skleda, ribniški izdelek, pa je posodil Louis Bartol iz Collinwooda. Polek te zbirke pa je prispevala k razstavi tudi Mrs. James W. Mally in njene prijateljice, kot je razvidno.

Razstava je zelo slikovita in vredna, da si jo greste ogledati. Obenem pa je dobro, da si ogledate opremo muzeja in kako je vse razstavljeno, ker na tak način, približno, se bo, seveda v manjši obliki, izvedlo Slovenski narodni muzej v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Pa ne pozabite, zelo veliko zanimivih reči je razstavljenih v tem muzeju tudi v kleti.

Erazem Gorshe.

rekla, utegne postati prav tako važno kakor njihovi topovi, tanki in letala.

Zdi se mi, da se je "pot nazaj" ali "Passage back" že začel.

O tej zanimivi in velevažni temi našega slavnega rojaka Adamiča bomo jutri nadaljevali.

Izpod jarma tiranov?

Cleveland, Ohio. — Ali kedaj ali nikoli? Tako se vprašuje danes več kakor polovica Evrope! Tudi ti in jaz, dragi rojak iz Primorja, v strahu čakamo kaj nam prinese čas! Ali pa se zavedamo, da ako ne bomo nič storili, nas bodo tudi drugi prezrili, ako se ne bomo vzdržali in pomagali po svoji moči, da bodo naši tam, umirali, tako rekoč poginili, kakor črv pod peto.

Saj so nas naši tirani imeli in nas še imajo za manj vredne kakor žival. Zakaj?

Ali res ni pravice za nas? Ali ne bo nikdar sijalo solnce, na tista "krasna" mesta in vasi, po katerih smo dobili ime Krašovci? (četudi nismo čiči in ne berikini, ker smo ravno na kufni- ni).

Ne, tega ne smemo pustiti, moramo se organizirati; moramo pustiti politiko in stranke na stran in iti naprej; naprej do cilja. Zato je bil sklican sestanek 26. februarja, na katerem so sklenili, da se skliče narodni shod in sicer v nedeljo 8. marca v Slovenskem narodnem domu na Holmes Ave. ob 3 uri popoldne, na katerem nam bodo naši odlični govorniki raztolmčili pomen in namen te organizacije.

Nikar ne reči, dragi rojak Primorec in vsak Slovenec, o saj bodo tudi brez mene opravili, ni res. Ti in vsi se moramo združiti ako hočemo kaj doseči in doseči moramo.

Naši starši, bratje in sestre, naša stara domovina nam bo hvaležna. Nikar ne mislite, da ako se bomo Primorci in ostali borili, da pridemo skupaj z ostalo Jugoslavijo, oziroma pridejo naši tam izpod jarma tiranov, da bomo s tem škodovali kakšni pomožni akciji ali organizaciji, ravno nasprotno ako bomo složno delovali bomo dosegli več, ker edino v slogi je moč.

Ker ne maram, da bi g. urednik rekel kaj ne bo še končal, naj rajši končam sama.

Kličem pa vam še enkrat "eden in vsi" na shod v nedeljo, 8. marca, pokažimo, da se ne bojimo zaprek in težkoč, saj se gre za naše drage!

Pozdrav in na svidenje v nedeljo v Slovenskem domu na Holmes Ave., ob 3. popoldne.

E. S.

Govorice brez podlage

Cleveland, Ohio. — Spodaj podpisana prosim, da se prenehajo govornice, ki se širijo po nasebini o mojem sinu, ki se nahaja v ameriški mornarici. Jaz sem se ravnokar vrnila iz obiska pri njem in sprevidela sem, da so govornice brez pomena in neresnične. On se nahaja popolnoma zdrav in vesel in je vsak dan na svojem delu.

Mrs. Mary Marn.

Zahvala!

Članstvo čitalnice Slovenskega delavškega doma na Waterloo Rr. se iskreno zahvaljuje sledečim: Mr. Louis Rebol, z Darwin Ave za dar \$2.00, ker se ni mogel udeležiti čitalniške prireditve.

Knjige ste darovale Mrs. Leksan, 1209 E. 173 St. in Mrs. Mary Jerse, 427 E. 160 St. Mr. Vincent Coffu pa lepa hvala za darovani zemljevid čitalnici in Mr. Anton Dolinarju za brezplačni napis za našo prireditev.

Ker je v sedanjih kritičnih časih težko dobiti slovenske knjige, se je čitalnica zavarovala za svoj poznejši finančni obstoj z nakupom \$100.00 obrambnega bonda.

Članstvo se še enkrat lepo zahvali vsem, ki ste kaj pripomogli pri zadnji čitalniški prireditvi.

Odbor.

Primorci-Notranjci, pokažite se

Cleveland, Ohio. — Pretekli teden se je vršil mali prijateljski sestanek primorskih rojakov v Slovenskem domu na Holmes Ave. Uvidujoč potrebo organizirane akcije, se je soglasno sklenilo, da se skliče v nedeljo 8. marca sestanek vseh rojakov in rojakin iz zasedenega ozemlja Italije. Shod se bo vršil v Slovenskem domu na Holmes Ave. točno ob 2:30 popoldne. Imeli bomo priliko slišati par dobrih govornikov Primorcev.

Namen shoda bo, da se protestira na pristojnih mestih glede registracije naših rojakov nedržavljanov, kot sovražnih tujcev in drugih, da se prične prepotrebna akcija za osvoboditev nad pol-milijonskega slovenskega in hrvatskega naroda izpod fašističnega jarma. Izvolili bomo potrebni odbor, kateri bo to pogledno vodil nadaljno potrebo akcije.

Rojaki in rojakinje! Ako niste mogoče sami skusili fašističnih dobrot, pa gotovo ste vsaj deloma informirani o grozodejstvih, katere krvokol nad našim ljudstvom počenja. Mogoče je že

malo pozno, a še je čas, ra se organiziramo v močno organizacijo severne in južne Amerike, katera bo štela par sto tisoč članov, katere glas bo moral prodreti še tako gluha ušesa na pristojnih mestih. Več kot nas bo, bolj se nas bo slišalo, ko bomo svetu enkrat povedali o vseh krivicah in grozodejstvih, katerim je naš zasužnjeni narod izpostavljen, izpostavljen dvakratnemu sovražniku stare in nove domovine.

V nedeljo bo čas, da se pokažemo koliko nas je in kaj zmoremo. Dali smo že čisto otrpneli za vse krivice in gorje, katerim so izpostavljeni naši starši, bratje, sestre, prijatelji in drugi rojaki pod kruto nadvlado fašističnega krvokola, ali nam je v srcu ostalo še vsaj malo usmiljenja za tisto nesrečno in vedno preganjano ljudstvo v stari domovini. Prepričan sem, da vsak, kateremu bo čas dopuščal in katerega ni sram biti Primorec, bo pokazal svojo lojalnost s tem, da bo na tem shodu navzoč.

Toraj na svidenje!

Joško Jerkič.

Poziv vsem rojakom

New York, N. Y. — Že davno je naša newyorška organizacija pozivala vse rojake, zlasti vse primorske in koroške Slovence (in Istrane), da se organizirajo in potom svojih organizacij zaščitijo svoje stališče v Ameriki. Od 1935 leta dalje je naš odbor neprestano povdarjal potrebo, takih organizacij in v dobi poslednjih deset mesecev ste imeli dovolj prilike čitati pozive na delo in svarila. Posebno pogrješano pa je bilo stališče nekaterih večjih organizacij, ki so bile nasprotnega mnenja, same pa do danes niso storile nič v tem oziru. Tudi je bil odziv naših ožjih rojakov zelo malenkosten vsled njihove lastne brezbriznosti; zato naj dolže lastno malomarnost za mogoče posledice.

Z ozirom na nujno potrebo razčiščenja legalnega stališča naših rojakov lahko poročamo, da smo že podvzeli prve korake v tej smeri, potom svojih zvez. O nadaljnjih korakih bomo pa poročali v bližnji bodočnosti.

Ker pa je upravičen naš odbor, da govori samo v imenu naših treh, oziroma štirih Newyorških organizacij, zato pozivamo vse rojake, da se čimprej organizirajo ter nam prijavijo svoja društva.

Veaka skupina rojakov, ki ima 8 ali več članov se lahko takoj konstituira ter si izbere svoj odbor. Qpozarjam vas pa v naprej, da mora odbor jamčiti

ŠKRAT

NOTARJEV NO

Humoreska

(Nadaljevanje)

V poročnih naznanilih je zapisano, da bo poroka 1. marca v cerkvi sv. Tomaza kvinskega, in sicer točno ob 11. Ni treba posebej opozoriti, da je bil naročen veliki poroka po prvem razredu. Dne 3. marca ob osmih traj se je gospod L. sam zbudil, se nasmehnil, žarkom lepega dne, vzel izpod vzglavja in šel z nosu, da bi si razbistral glazje, nosu ni bilo nikjer, tleštasti robec je zagrabil no.

Planil je s postelje in čil samo enkrat in že pred zrcalom. Ali, o! gledal je tisti popačen, kakor takrat, ko je Parthenaya. Skočil je na zraj do postelje, premetel in odeje, natančno prostor med posteljo in preiskal žimnico in vse prevergel vse bližnje položil razmetal vso sobo, vse minutah.

Ni ga, Nikjer ga ni. Zgrabil je za zvonec, na pomoč svoje ljudi in grozil, da načne vse, če bi se nos ne našel. grožnje niso nič izdale, bili naši Zbornico iz leta kakor njegov nos.

Minili sta dve uri razburjenju, neredu. Medtem si je bil oblekel Steimbourg svoj modri zlatasti gumbi; gospo burgova se je pa smejala slavnostni opravi okoli me in nadzorovala dve niki in tri šivilje. Bela ka, ki je bila potresena vo moko na debelo kur, preden se ocveje pešljivo menala z nogami z obéudovanja vredno stranostjo na vse, ki skrog nje, odurno bevska

(Nadaljevanje)

za lojalnost napram vsakega člana, katerega me v svoje društvo. Ro so ameriški državljani govorili in v našem imenu pomagali in jamčili za jalne rojake ameriškim stem.

Takoj, ko bodo dopu mere, pozvali bomo vse nizacije, ki se nam javi občni zbor, na katerem sbral stalni centralni odbor ših organizacij.

Prosimo vse časopisje podpira in priporoča vanje ter priporoča akcijo ne pa posameznike kot skupina, jednotna zacija pridemo v poštev njih oblasteh. O vsakem ku boste obveščeni potome pisov, odbori pa potom nega dopisovanja.

Prebudite se, in na jaki!

Udruženje jugoslovanskih manjšin.

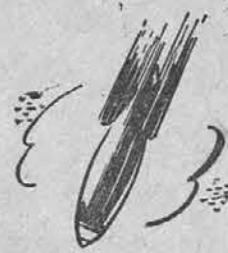
OGLAŠAJTE V "ENAKOPRAVNOSTI"

BUY U.S. DEFENSE BONDS!

PROCES PROTI RUSKIM ZAROTNIKOM

**DON'T TAKE THIS
LYING DOWN . . .**

When men are fighting and dying, you must do your part. Be sure you enlist your DOLLARS for DEFENSE. Back our armed forces—and protect your own life—with every single dollar and dime you can. America must have a steady flow of money pouring in every day to help beat back our enemies. Put Dimes into Defense Stamps. And put Dollars into Bonds. Buy now. Buy every pay day. Buy as often as you can. Don't take this lying down.

Rikov: Moral je vedeti, ampak manj natanko in manj podrobno nego sem vedel jaz.

Višinski (Rikovu): Ne vprašujem o podrobnostih, temveč o bistvu. Ali je za bistro Buharin vedel?

Rikov: Za bistro zveze je bil Buharin informiran in je vedel.

Višinski: To sem hotel ugotoviti. Dovolite smatrati kot ugotovljeno, da sta Rikov in Buharin vedela za bistro izdajalske zveze, h kateri je spadala tudi Ispijonaža.

Preds. sod. Ulrich: Obtoženeec Buharin, nadaljujte.

Buharin: Leta 1933—34 so bili kulaki že razbiti. Vstajško gibanje je nehala biti realna možnost; zato je postala orientacija na protirevolucionaren zarotniški prevrat centralna ideja.

Sile zarote so bile sile Enukidzeja plus Jagode. Pri tem se Enukidzeju posrečilo, da je, kotikor se spominjam, pridobil hrškega vojaškega poveljnika Kramlja Peteršona, ki je bil svoj čas, da tukaj povem, vojaški poveljnik Trockijevega vlaka.

Dalje spada semkaj vojaška zarotniška organizacija Tuhačevski, Kork in drugi.

Višinski: Katera leta je to bilo?

Buharin: Mislim, da je bilo leta 1933—34.

Višinski: Obtoženeec Hodžajev, ali je Buharin govoril o zaroti?

Hodžajev: Da, govoril je. Višinski: Kako, kje, kdaj, o tem konkretno?

Hodžajev: V avgustu, ko je prišel Buharin v Taškent. Moj pogovor z Buharinom se je vrtil okoli vili v Cimganu. Po notranjega položaja.

Rekel je, da imamo mi desničarski sporazum s fašistično Rusijo in da se nameravamo porazumeti z Japonsko.

Višinski: Obtoženeec Buharin, ali potrjujete izpovedbo Hodžajev?

Buharin: Rekel sem takrat, da smo imeli opravke z različnimi državami in da se ne moremo imeti opravka z eno samo državo, temveč tudi z drugimi.

Višinski: Ali se je govorilo o zaroti?

Buharin: Se je.

Višinski: Ali se je govorilo o Japonski?

Buharin: Se je.

Višinski: Ali se je govorilo o Nemčiji?

Buharin: Se je.

Višinski: Ali sta s Hodžajevim govorila o strmoglavljenju Sovjetske oblasti, katero je pripravljala vaša zarotniška skupina?

Buharin: Govoril sem v zakritih, meglenih formulah.

Višinski: Ali vendar v takih formulah, da bi vas on lahko razumel?

Buharin: Tako je.

Višinski (Hodžajev): Ali ste ga razumeli?

Hodžajev: Absolutno.

Višinski: Torej ima Hodžajev prav, da ste mu govorili glede vezi z angleškimi vojuni?

Buharin: Tega pa ni bilo.

Višinski (Hodžajev): Ali je bilo tako, Hodžajev?

Hodžajev: Bilo je. Ugotovila sva z njim, da bo najboljša držati stik s pomočjo tadžiškega človeka, ali pa poslati koga v Avganistan.

Višinski: Še enkrat vas vprašam na podlagi tega, kar je bilo tukaj izpovedano zoper vas: ali ne nameravate priznati sovjetskemu sodišču, katerega poizvedovalna služba vas je pridobila — angleška, nemška in japonska?

Buharin: Nobena.

Višinski: Za enkrat nimam nobenih vprašanj do Buharina.

Preds. sod. Ulrich: Obtoženeec Buharin, nadaljujte vašo izpovedbo, samo govorite konkretnije.

Buharin: Primerno ob času XVII. strankinega kongresa je bila po iniciativi Tomskega izprožena misel o tem, da bi se državni prevrat potom uporabe oboroženih protirevolucionarnih sil priredil ravno v trenutku XVII. strankinega kongresa. Po misli Tomskega naj bi tvoril sestavni del tega prevrata strahovit zločin — aretacija XVII. strankinega kongresa.

Pjatakov se je izrekel zoper to idejo, toda ne iz načelnih nagibov, temveč iz nagibov taktične vrste, češ da bi to izzvalo velikansko ogorčenje med množicami.

Ta ideja je bila odklonjena. Povedati moram, da sem se mnogo prej osebno naročil Semjonovu, naj organizira teroristične skupine, in sem o tem referiral v našem desničarskem centru. To ja bilo sprejeto. Na

ta način sem jaz bolj nego katerikoli drugi član centra odgovoren za organizacijo terorističnih skupin Semjonova. Eseru Semjonovu sem naročil tudi to, o čemur se je govorilo predčerašnjim na zaslšanju — naj se namreč zveže z nelegalnimi člani eserovskega C. O.

Drugič: skušal sem stopiti v stik z inozemskimi organizatorji in skupinami s pomočjo nekoga S. B. Clenova. Eseri so odgovorili, da so načelno za vzdrževanje bloka in kontakta z desničarji, trockisti, zinovjevci i. dr., ali zahtevali so formalne garancije malodane v pisni obliki. Pogoji, katere so postavili, so bili v bistvu sledeči; izpremenitev kmetske politike v smislu kolaške orientacije in pa legalizacija eserovske in menjševiške stranke; iz tega je seveda samo po sebi sledila koalicijska sestava vlade, ki naj bi bila nastala, če bi se zarota posrečila.

Rozun tega sem neposredno sam ob času svojega poslednjega potovanja v inozemstvo leta 1936, po pogovoru z Rikovim, stopil v stik z menjševikom Nikolajevskim, ki je jako blizu vodilnim krogom menjševiške stranke. V pogovoru z Nikolajevskim sem doglal, da je on informiran o sporazumih med desničarji, zinovjevci, kamenjevci in trockisti, da je sploh informiran o vseh pogodbah starih, med drugim tudi o Rjutinovi platformi. Konkretno in novo, o čemur sva se pogovarjala, je bilo to, da če bi desničarji ali kontaktni center ali sploh vršično organizacijo zarote doletel polom, se bo Nikolajevski sporazumel z voditelji II. Internationale o tem, da bi se dvignila v tisku tozadevna kampanja.

Razun mene osebno imeli so tudi nekateri drugi glavni vodje desničarsko - trockistične organizacije stike in bili v zločinskem kontaktu s predstavniki že davno obstojajočih protirevolucionarnih organizacij.

Rikov je bil potom Nikolajevskega povezan z menjševiki; jako močne vezi je imel A. P. Smirnov. Veze poslednjega so nastale že ob času, ko je bil on v Lj. komisariatu za poljedelstvo, kjer je bila, kakor znano, cela vrsta znanih politikov eserovskega ali okolo-eserovskega gibanja.

Na ta način se ne more niti najmanj dvomiti — in jaz to docela in popolnoma priznavam — da je, razun blokiranja s trockisti, zinovjevci, kamenjevci in buržavno-nacionalističnimi organizacijami, obstajala tudi popolnoma neposredna in realna vez z eserji in menjševiki; neposredni krivec tega sem bil v dokajšni meri jaz sam — seveda kot vodilno središče desničarjev. Šlo je v prvi vrsti za nelegalne eserje, ki so bili ostali tukaj, t. j. za bivši osrednji odbor uradne stranke eresjev, drugi pa tudi za inozemsko organizacijo, ki se je v glavnem osredotočala okrog take postavke, kakor je Marko Višnjak, bivši tajnik Konstituante.

Ko so zavladali v Nemčiji fašisti, se je v vršičku protirevolucionarnih organizacij začelo razpravljati o možnosti izkoriščanja tujih držav v zvezi z vojno situacijo.

Poleti leta 1934 mi je povedal Radek, da so prišle od Trockega direktive, da se Trocki pogaja z Nemci, da je Trocki že obljubil Nemcem celo vrsto teritorialnih koncesij, med drugim Ukrajino. Če me spomin ne vara, so bile tam navedene tudi teritorialne koncesije Japonski.

Povedati moram, da sem tedaj Radeku ugovarjal. Zdelo se mi je, da je vprično razvoja množičnega patriotizma, o katerem ni bilo mogoče dvomiti, to stališče Trockega politično in taktično neprimerno s stališča zarotniškega načrta samega, da je treba tukaj postopati bolj previdno.

Višinski: Dovolite, da pokažem Buharinovo izpovedbo sv. 5. list akta 95-96: "Tovski mi je rekel, da sta se razpravljali dve varianti: slučaj, kadar se nova vlada organizira ob mirnem času" . . . ko torej zarotniki ob mirnem času organizirajo novo vlado, "in slučaj, kadar se taka vlada organizira v času vojne, pri tem, za poslednji slučaj, zahtevajo Nemci velike gospodarske koncesije . . ." koncesije, o katerih sem že govoril, "in zahtevajo tudi teritorialne koncesije". Povejte, ali je to resnično, ali ni?

Buharin: Da, to je vse resnično.

Višinski (čita dalje): "Vprašal sem Tomskega, kako si v tej zvezi predstavljajo mehniško prevrata. Rekel da, je to stvar vojaške organizacije, ki bo morala odpreti fronto Nemcem."

Buharin: Da, res je.

Višinski: Res je . . . "v takem slučaju bo treba izročiti sodišču krivce poraza na fronti. To

nam bo omogočilo pritegniti za seboj množico, operirujoč s patriotičnimi gesli . . ." Ali je to vaše ugovarjanje?

Buharin: Da.

Višinski: Tako ste torej "ugovarjali" zoper odprtje fronte! Da bi se izročili sodišču krivci poraza na fronti, da bi operirali s patriotičnimi gesli in zlezli suhi iz vode. Ali ste z Enukidzejem govorili o tem?

Buharin: Govoril sem.

Višinski: Ali ste s Karahanom govorili?

Buharin: Govoril sem.

Višinski: Kaj sta o tem rekla Enukidze in Karahan?

Buharin: Potrdila sta, prvič, da je Karahan sklenil pogodbo z Nemci pod pogoji gospodarskih koncesij; drugič, da so Nemci postavili zahtevo glede teritorialnih koncesij, na kar Karahan ni dal odgovora, temveč je izjavil, da se mora to stvar presoditi. V tem je vsebovana tudi formula glede odcepitve zveznih republik. Tretjič, glede pogodb ZSSR s Čehoslovaško in Francijo o vzajemni pomoči. Nemci so zahtevali razdor teh pogodb, Karahan jim je pritrdil; računali smo, da bomo Nemce opeharili in da ne bomo teh zahtev izvršili.

Višinski: Torej ste imeli tukaj vse zgrajeno na opeharjenju? In oni so vas tudi nameravali opehariti?

Buharin: To se povsod tako godi.

Višinski: Nameravali so vas izrabiti in potem vreči v smeti?

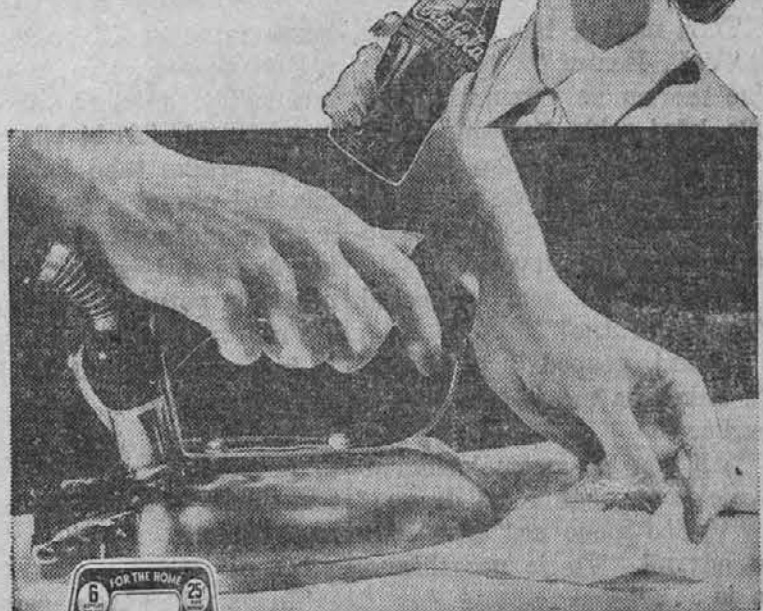
Buharin: Tako je. Karahan je rekel, da so Nemci zahtevali vojaško zvezo z Nemčijo.

(Dalje prihodnjč)

Prej so bežali iz Italije, zdaj pa v Italijo!

Malo čudno se sliši, pa je resnično: Hrvati bežijo iz Hrvaške v Italijo, ker so celo pod italijanskimi oblastmi bolj varni, samo če imajo sredstva za življenje. Ko je Italija zasedla Slovenijo, Gorski Kotar, Hrvaško Primorje in velik del Dalmacije, je naš narod v množicah bežal iz teh krajev v "neodvisno" Hrvaško, misleč, da bo v "neodvisni" lahko svobodneje živel. A zmotili so se vsi, kajti v tej "neodvisni" je cvetelo vsakršno zlo, toda svobode ni bilo. In zgodil se je čudež, — ni mogoče reči drugače, da so Hrvati bežali v Italijo, da jih ona vzame v varstvo pred Hrvaško! Niso se vračali samo tisti domov, ki so prej pobegnili pred italijansko vojsko. Bežali so vsi, ki so mogli pobegniti. Priti do krajev, ki jih je zasedla italijanska vojaška oblast ni bilo tako težko, vendar je bilo treba urediti nekaj malenkosti; tako: plačati masne tisočake za dovoljenje, to je, da nisi bil zaprt. Zraven tega si moral imeti mnogo denarja za življenje v krajih, ki so jih zasedli Italijani, kajti italijanske

Ko vas domača opravila utrudijo...prenehajte in OBRNITE SE K OKREPČILU

Vedno imate čas za minuto odmora, in steklenica ledeno mrzle Coca-Cola pijače iz vaše ledenice napravi tak presedeček resnično okrepčujočega. Kupite Coca-Cola v priročnem kartonu s šestimi steklenicami... ki je naprodaj vsepovsod.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO. Prospect 0333

oblasti se ne brigajo za stan in brano beguncev. Pri tem so vstajški veljaki "šli na roko" in za masten denar so vsakomur dali dovoljenje. Pa v pravem pomenu besede masten denar, tako da mnogi reveži zaradi tega niso mogli na pot. V Ljubljani so tisoči pobeglih Hrvatov in tudi Slovencev, ki so pobegnili iz krajev, ki jih je zasedla Nemčija, tisti seveda, ki jih Nemci niso izgnali drugam. Split je poln hrvaških beguncev, dočim jih v Sušak prihaja zelo malo, ker jih italijanske oblasti tam ne gledajo rade, ker je od tam preveč lahko preiti na Reko — brez tistega "pusti skoz," ki ga moraš imeti zraven vizuma v potnem listu, če hočeš prekorčiti prejšnjo jugoslovansko-italijansko mejo.

in v Lizboni, kjer je bilo več naših državljanov s takimi potnimi listi in neveljavnimi vizumi, so se godile strašne stvari: možje, žene in otroci so spali v policijskih prostorih blizu letališča, ki je okrog trideset kilometrov zunaj mesta, hrane ni bilo od nikoder in kupiti ni bilo mogoče ničesar. Neka gospa si je prerezala žile na roki, vendar so jo rešili in odpeljali v bolnišnico.

(Tudi v Buenos Aires je prišlo več potnikov s takimi vizumi; pridržali so jih na ladji, dokler se vse ni pojasnilo, nekateri pa so celo z isto ladjo poslali nazaj.)

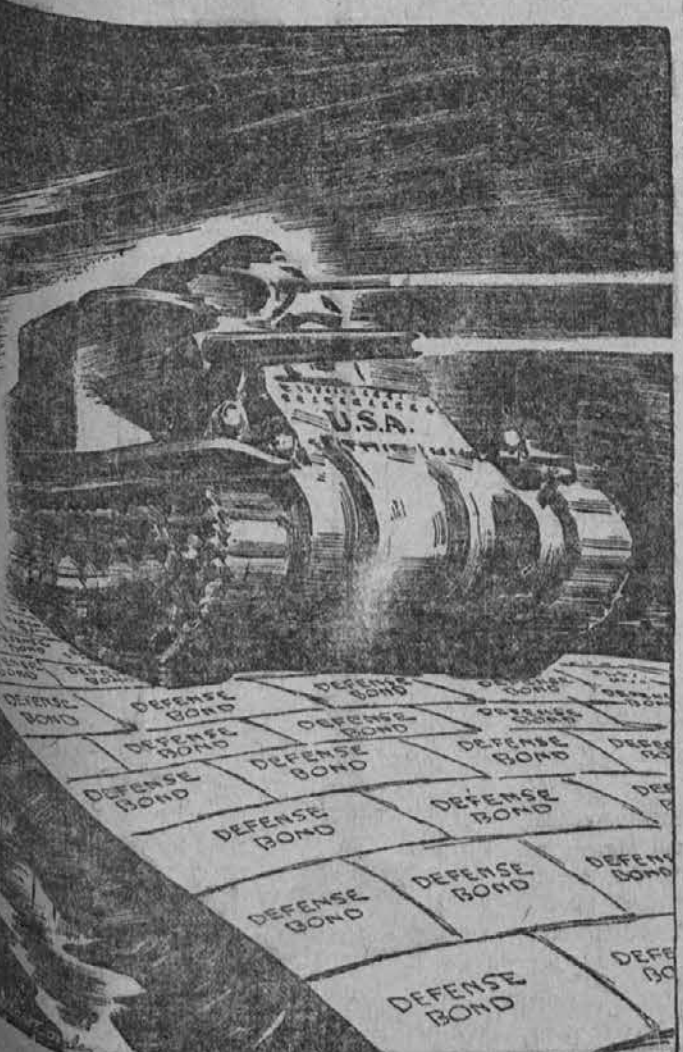
Hit Them Where It Hurts . . . BUY BONDS!

Make no mistake—this is a life or death struggle. Men are dying in your defense. Dying that America may be safe!

Give our fighting men the guns, the planes, the tanks they need! Bonds buy bombs. Every dime, every dollar you put into Defense Bonds and Stamps is a blow at the enemy. Hit them where it hurts—buy bonds! Bonds cost as little as \$18.75 up—stamps as little as 10 cents up.

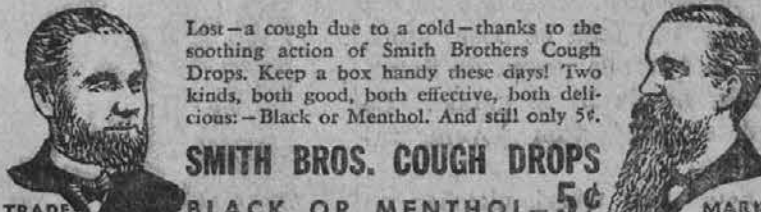
PAVE THE WAY

SEZANANTE JAVNOST
Z VAŠO TRGOVINO
POTOM . . .

'Enakopravnosti'

LOST

Lost—a cough due to a cold—thanks to the soothing action of Smith Brothers Cough Drops. Keep a box handy these days! Two kinds, both good, both effective, both delicious:—Black or Menthol. And still only 5¢.

SMITH BROS. COUGH DROPS
BLACK OR MENTHOL—5¢

Most "MIDDLE-AGE" Women

38-52 Years Suffer Distress At This Time!

If this period in a woman's life makes you cranky, restless, nervous, irritable, tired, blue at times, suffer weakness, dizziness, hot flashes, distress of "irregularities"— Start at once—try Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound. It's one medicine you can buy today made especially for women—it helps relieve distress due to this functional disturbance. Lydia Pinkham's Compound has helped hundreds of thousands of women

to go smiling thru trying "middle age." Taken regularly—Lydia Pinkham's Compound helps build up resistance to such annoying symptoms that may betray your age faster than anything. Also very effective for younger women to relieve monthly cramps. Follow label directions. WORTH TRYING!

STANLEY WEYMAN:

Rdeča kokarda

Roman iz Velike revolucije

Toda mati je bila neizprosna. "Veš, Deniza," je povzela, "ne morem se spomniti, da bi bila kdaj rekla tvojemu očetu: 'Ljubim te'. Vsekako sem čakala s tem dotlej, da me je prvič poljubil. Ti pa postavljaš dosedanj red na glavo..."

"Madame!" sem zajecjal. "To je okrutno!"

"Zakaj, gospod?" je vprašala, kakor da me je šele zdaj opazila.

"Ali mar ne smem kaznovati svoje hčere, kakor mi drago?"

"Vpričo mene ne," sem srdito odvrnil. "To je nezaslišano, to je..."

"Glej, glej, vpričo vas ne, gospod vikont?" me je oponesla markiza. "Zakaj pa baš vpričo vas ne? Bolj je vendar ne morem ponižati, nego se je ponižala sama!"

"To ni res!" sem vzkipeł v svojem ogorčenju. "To je svestna nesrečnica."

"Aha! Nu, ker vi hočete, ji povem vse, kar ji gre!" se je z neusmiljeno ironijo odrezala gospa de Saint-Alais. "Vi, gospod, pa izvolite sedeti pri miru in poslušajte. Toda ne varajte se, gospod vikont," je nadaljevala, sklonivši se k meni in mi ostro pogledala v oči. "Po tem, da jo kaznujem vpričo vas, nikar ne sklepajte, da ste ali da boste kdaj član rodbine — ali pa, da bo ta razuzdanka in nesramnica..."

Deniza je bolešno zajecjala in se še globlje stisnila v svoj kot.

"... da bo ta malopridnica, ki se je na koncu one dolgočasne istorije o kokardi pridržila dodati: 'Ljubim ga!' — da bo ta svetohlinka kdaj kaj pomenila za vas," je hladnokrvno nadaljevala mati. "Vajina zaroka je zdavnaj razdrta. Razdrta se je, ko so vaši prijatelji požgali naš grad v Saint-Alaisu; razdrta se je, ko so opustošili naš dvorec v Cahorsu; razdrta se je, ko so vzeli kralju svobodo, poklali naše prijatelje in uklenili našo Cerkev, da so jo kakor sužnjo vlekli v svojem zmago-slavnem sprevodu; da, razdrta je, razdrta na večomaj in vse vaše teatralno herojstvo ne more izpremeniti tega dejstva! Umejte to, gospod vikont. Ker pa ste videli njeno samoponižanje, je treba, da vidite tudi njeno kazno. Ona je prva Saint-alaiska, ki je javno povedala, da ima ljubimca."

Zgodovina njene rodbine mi je bila dovolj dobro znana, da bi bil lahko postavil njeno trditve na laž; a takšno dokazovanje ne bi bilo primerno za Denizino ušesa. Zadovoljil sem se s tem, da sem vstal.

"Če je tako, gospa," sem rekel z naklonom, "tedaj vsaj lahko prihranim gospodični svojo navzočnost. In to storim."

"Ne, niti tega ne boste storili," je odvrnila gospa de Saint-Alais, ne da bi se ganila. "Če sedete nazaj, vam povem, zakaj ne."

Sedel sem nazaj, ukročen po njeni samozavestni govornici.

"Tega ne boste storili," je rekla, hladno mi gledaje v obraz, "zato, ker moram vkljub zaničevanju, ki me navdaja do vas, vendarle priznati, da ste plemič."

"Prav zato vas moram ostaviti."

"Narobe, prav zato ostanete z nama do konca poti."

"Kvečjemu na kozlu, zraven kočijaža."

"Ne, tu notri," je odvrnila z mirnim glasom. "Znajte, da nimava ne potnih listov ne drugačnih papirjev; če ne bi imeli vas s seboj, bi naju prijeli v sle-

hernem mestu, ki se nama je peljati skozenj. To je res da mučno," je dejala in skomignila z rameni; "če bi bila vedela, da so prilike tako žalostne, bi bila kaj ukrenila. Žal mi je — a druge možnosti ni za vas, kakor da se sprijaznite z neizprosnostjo in potujete z nama."

Vroč val radosti, zmago-slavlja in osveteželnosti mi je zalil srce. Spet sem se naklonil.

"Hvala vam, gospa, da ste mi to povedali," sem dejal. "Po tem takem bi se zdelo, da ste v moji oblasti."

"O, o!"

"In da mi je treba samo stopiti z voza, pa ste kaznovani za bol, ki jo prizadevate gospodični."

"Bežite, bežite!"

"Kakor vidim, se bližamo mestu: še tri minute, pa bomo tam. Ako rečete svoji hčerki le še besedico in jo le še enkrat razžalite vpričo mene, se ločim od vas in pojdem svojo pot."

V moje začudenje se je gospa de Saint-Alais na te besede srebno zasmejala.

"Ničesar podobnega ne boste storili, gospod," je rekla. "In jaz bom vzlic vaši prisotnosti ravnala s svojo hčerjo tako, kakor se mi vidi prav."

"Ne izzivajte me!"

"Pravim vam, da ne boste storili ničesar."

"Kako da ne? Povejte mi, zakaj mislite, da ne bom storil ničesar?" sem vzkliknil.

"Zato, ker ste plemič, gospod vikont," je odvrnila, ne da bi se prestala smežati, "in ker se zavedate, da bi naju spravili v nevarnost, če bi se ločili od naju. Samo zato."

Spustil sem se na blazino in jo pogledal z nemim ogorčenjem, kakaj njene besede so me bile mahoma uverile o tem, kar je bilo moja slabost in njena moč.

Markiza se je iznova blaženo zasmejala.

"Vidite, ali vam nisem rekla!" je nadaljevala. "Zdaj naj vam povem še to, kaj boste storili. Videti je, da bomo imeli opravka z zelo nezaupljivimi ljudmi. Istorija o gospe Corvasovi ne bo zadoščala, niti če jo potrdite s svojo besedo. Zato boste rekli, da sem vaša mati in da je gospodična vaša sestra. Vem," je dodala in strupeno pogledala hčer, "vem, da bi ji bilo ljubše, če bi jo predstavili

kot svojo ženo. A meni to ne prija."

Zastokal sem; a bil sem razočaran in razorožen kakor jetnik in uklenjen kakor suženj. Nisem ju smel ostaviti; šlo mi je za ljubezn in za čast, za oboje hkratu. Toda slutil sem markizin načrt, kako bo uro za uro in miljo za miljo trpinčila Denizo in mene. Baš do tega ji je bilo, da bi deklica potovala z menoj in dihala isti zrak kakor jaz in da bi se rob njenega krila dotikal mojega škornja. Naša skupna varnost je bila na tem. Toda po tem, kar sva bila slišala, se je mogel njen pogled samo še odvrniti, če bi se srečal z mojim; in če bi se njena roka dotaknila moje roke, se je morala z grozo umakniti; nevidna stena je bila postavljena med nama.

Kakor sem slutil, je Deniza dostojanstveno prenašala svoj položaj in ni ne plakala ne stokala niti ni izkušala s pogledom zajeti poguma iz mojih oči. Čeprav je slišala, ko sem jo branil, me vendar ni nobenkrat ogovorila, kakor tudi jaz nisem ogovoril nje. Ob takih čudnih okoliščinah smo nadaljevali najbolj čudno pot, ki sem jo kdaj doživel.

Držrali smo po prijaznih zelenih dolinah, po jalovih planotah, koder se je po razpokah med skalovjem še belil zimski sneg, po toplem solncu in po ledeni sapi, ki je brila z višin; toda nama z Denizo ni bilo ničesar mar. Najini sreči in najini misli niso zaznavale ničesar izven te kočije, v kateri je z nasmeškom na obrazu stolovala markiza in v kateri sva se midva vdajala turobnemu molčanju.

Okoli poldne smo se ustavili pred krčmo najhne gorske vasi, da bi se spočili in obedovali. Človek bi bil mislil, da je tu na koncu sveta; toda brezumje časa je segalo celo do tod. Komaj smo bili dvakrat založili, že je stal pred nami vaški pisar in zahteval naše papirje. Bog ve, da si nisem mogel izbirati; in tako je postala markiza moja mati in Deniza moja sestra. A v tem, ko se je pisar sklanjal nad mojim odlokom in me obelile mahoma uverile o tem, kar je bilo moja slabost in njena moč.

Ko je zagledal dami, se je odkril; nato je spoznal mene in se je malone bolešno zdrzil.

"Zgodaj ste se odpravili!" je dejal. "Čakal sem vas pri iztočnih vratih, pa vas ni bilo od nikoder."

Zardel sem od kesanja in se opravičil na vse načine. V resnici sem bil čisto pozabil nanj; niti enkrat mi ni bilo prišlo na um, da imam z njih sestanek pri vratih.

On pa se je čudno ozrl na mo-

Let Your Answer to Bombs Be—BONDS!

We are fighting enemies who will stop at nothing. With our homes, our very lives at stake, shall we stop short of giving our dimes and dollars for Defense? Buy Defense Bonds and Stamps every day, every week. Buy as if your very life depended upon it. It does!

ji spremljevalki.

"Ali ne jašete?" je vprašal.

"Ne," sem odvrnil, "ne jašem."

Niti besedice nisem več spravil iz sebe. In zdajci sem se o-svestil prepada, ki je zeval pred menoj.

"Kakor vidim, ste srečali dve znanki?" je nadaljeval baron, ki je s klobukom v roki ogledoval markizo.

"Da, znanki," sem zamrmral. Vlnudnost bi bila zahtevala, da ju predstavim. Toda nisem se mogel odločiti.

Naposled je baron vendarle opazil mojo zadrego in odšel obenem s pisarjem. Komaj sta bila zapria vrata za seboj, se je gospa de Saint-Alais vsa razjarjena zakadila vame.

"Tepec!" je rekla brez ovin-kov. "Zakaj nas niste seznanili? Ali ne vidite, da ste prav s tem nemara zbudili sumnjo in zakrivilili najino pogubo? Še otrok bi bil moral uganiti, da mu hočete nekaj prikriti. Če bi ga bili takoj predstavili svoji materi..."

"Nu, če bi ga bil predstavil?"

"Odšel bi bil zadovoljen."

"O tem dvomim, madame, in ne brez vzroka," sem odgovoril z neprikritim posmehom, "zakaj včeraj sem mu kar najodločneje povedal, da nimam ne matere ne sestre."

To je bila moja osveta. Gospo de Saint-Alais so izpreletele vse barve po vrsti; nekaj trenutkov je stala s stisnjenimi ustnicami in z očmi uprtimi v mizo.

"Kdo je to? Kaj veste o njem?" je vprašala naposled.

"Siromašen plemič je in fanatičen protestant," sem suho odvrnil.

Ugriznila se je v ustnice.

"Bože moj!" je zamrmrala. "Kdo bi bil slutil tolikšno nesrečo! Ali mislite, da kaj sumi?"

"O tem ni dvoma. Že to se mu mora zdeti čudno, da sem se davi tako zgodaj odpravil, ne menč se za najin dogovor, da bova potovala skupaj. In če zdaj zve, da potujem z materjo in sestro, ki ju včeraj še nisem imel..."

Pogledala me je, kakor da me hoče pretepesti.

"Kaj boste zdaj storili?" je vzkliknila.

"To naj pove moja mamica," sem rekel vljudno in si postregel s sirom, kakor da me vsa stvar prav nič ne vznemirja.

"Ona mi je sama narekovala to ravnanje."

Markiza je bila bleda od gneva, nemara da tudi od strahu; kar smejal sem se sam pri sebi, ko sem jo videl v takem sta-

nju. Ker je pa videla, da ji to-gota nič ne pomaga, je pobesila zastavo.

"Kaj svetujete?" je izpregovorila naposled.

"Samo eno pot vidim," sem odvrnil. "Biti moramo predzrni."

Pritrdila mi je. A moj svet je bil izmed tistih, ki jih je laglje dati nego izvajati. Tega sem se o-svestil čez nekaj minut, ko sem stopil pogledat, ali je kočija zaprežena, in sem našel na pragu barona de Geola. Obraz mu je bil trd kakor skale njegovih gora.

"Odpravljate se?" me je vprašal.

Zajecjal sem, da. "Čestitati vam moram," rekel v dvomnim nasmeškom. "Na čem, gospod?"

"Na tem, da ste našli svojo rodbino," je odvrnil in me gledal s trpkim porogom v oči. "Velika sreča mora biti za vas, ka, če v štiri in dvajsetih urah mahoma najde mater in sestro. Toda... ali vam smem svetovati, gospod vikont?"

"Izvolite biti tako dobitni," rekel kar moči hladno.

Farma

se odda v najem. Obsega 46 akrov rodovitne zemlje. Nahaja se blizu Chippewa Lake, Medina County. Ima vsa potrebna poslopja, nekoliko orodja in je pri tlakovani cesti. Se prodaja ali pa zarenta za več let. Vprašajte na 6424 Spilker Ave., ENdicott 3093.

Izkuššen bartender

želi dobiti delo v slovenski ali hrvatski gostilni. — Plača po dogovoru. — Naslov se dobi v uradu "Enakopravnosti."

Išče se natakario

za "Nite Club". — Pokličite ENdicott 6780.

Išče se

delo v restavraciji in sicer za pomagati v kuhinji. — Naslov se dobi v uradu "Enakopravnosti."

Lastnik

ima hišo naprodaj. Vsebuje 6 sob ter je pripravna za eno ali dve družini; "closed in porči" in 3 garaže. — Nahaja se blizu Fisher Body tovarne. — Cena samo \$5.600. — Za naslov pokličite HENDERSON 5311, ali pa se poizve v uradu "Enakopravnosti."

TRGANJE IN BOLEČINE V MISICAH?

Hitro pomoč dobiti s Pain-Expeller-jem, čudovitim mazilom, ki ga rabijo tisoči. Nad 18 milijonov prodanih steklenic je dokaz njegove dovednosti. Zahtevajte pravi Pain-Expeller s Sidrom na škatlici.

KO VAS BO LIJO NOGE, IMATE BOLEČINE VSEPOVSO

Ne zanemarjajte bolečin, trudnih, pekočih nog. Dovolite, da vam bode, v naši prodajnici čevljev, ki so izvežbani v metodah dr. Wm. M. Scholla, znamenitega zdravnika za noge, pokazati kako vam bo preprosto, kako Scholl predmet za udobnost, nuditi hitro olajšavo, po možnosti...

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

KAJ IMAN STORITI?

To je najboljša prilika, da vam vilo kdaj deno za poslovanje pri "tajerji"...

Tri-četrtine vseh sitnosti pri njih, kot trdijo eksperti, so vzročeni radi premajhnemu nega pritiska. In pomembno je, da bi bili v nevarnosti, premajhnega zračnega pritiska 3 funte pre malo zraka povprečnega "tajerji"...

— kakaj ne VI? To dnevno opozorilo za obveščanje daje ANOTHER SOHIO SERVICE THE STANDARD OIL COMPANY

DELAVCI IN DELAVKE!

Ako se vaš sin, brat ali fant nahaja pri vojaki, spomnite se ga ob priliki s kakim trajnim darilom, kot uro, prstanom, cigaretno škatljico, itd. V naši trgovini vam radevolje nudimo priliko kupiti na lahka odplačila, ako ste zaposleni.

934 E. 152 St. — DAVID'S — GLEnvill 8287

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY COMPANY'S BASEMENT

Posebni prihranki! Prava \$11.95 vrednost

Onyx-Tone Reflector Svetilke

"6-Way Junior" ali "Swing Arm" stili po...

7.44

Kompletno z raztegnjenimi ali nabranimi senčniki!

To je izredno dober nakup svetilke! Krasne svetilke — se ujemajo s kakršnokoli opremo v sobi! "6-way reflector Junior" ali "Swing Arm" stili, zgotovljene v bronasti ali "ivory" barvi. Lepa stojala — s krasnimi Onyx-Tone okraski.

The May Co. Basement

FOR VICTORY

... da bo ta malopridnica, ki se je na koncu one dolgočasne istorije o kokardi pridržila dodati: 'Ljubim ga!' — da bo ta svetohlinka kdaj kaj pomenila za vas," je hladnokrvno nadaljevala mati. "Vajina zaroka je zdavnaj razdrta. Razdrta se je, ko so vaši prijatelji požgali naš grad v Saint-Alaisu; razdrta se je, ko so opustošili naš dvorec v Cahorsu; razdrta se je, ko so vzeli kralju svobodo, poklali naše prijatelje in uklenili našo Cerkev, da so jo kakor sužnjo vlekli v svojem zmago-slavnem sprevodu; da, razdrta je, razdrta na večomaj in vse vaše teatralno herojstvo ne more izpremeniti tega dejstva! Umejte to, gospod vikont. Ker pa ste videli njeno samoponižanje, je treba, da vidite tudi njeno kazno. Ona je prva Saint-alaiska, ki je javno povedala, da ima ljubimca."

Zgodovina njene rodbine mi je bila dovolj dobro znana, da bi bil lahko postavil njeno trditve na laž; a takšno dokazovanje ne bi bilo primerno za Denizino ušesa. Zadovoljil sem se s tem, da sem vstal.

"Če je tako, gospa," sem rekel z naklonom, "tedaj vsaj lahko prihranim gospodični svojo navzočnost. In to storim."

"Ne, niti tega ne boste storili," je odvrnila gospa de Saint-Alais, ne da bi se ganila. "Če sedete nazaj, vam povem, zakaj ne."

Sedel sem nazaj, ukročen po njeni samozavestni govornici.

"Tega ne boste storili," je rekla, hladno mi gledaje v obraz, "zato, ker moram vkljub zaničevanju, ki me navdaja do vas, vendarle priznati, da ste plemič."

"Prav zato vas moram ostaviti."

"Narobe, prav zato ostanete z nama do konca poti."

"Kvečjemu na kozlu, zraven kočijaža."

"Ne, tu notri," je odvrnila z mirnim glasom. "Znajte, da nimava ne potnih listov ne drugačnih papirjev; če ne bi imeli vas s seboj, bi naju prijeli v sle-